

Cô Giáo Tương Lai của Trường

Vũ Bích Hiền

Nhớ khi con còn rất nhỏ, Má đã dạy cho con hát và nói tiếng Việt. Lúc con lên 7 tuổi thì Má ghi danh cho con học Việt Ngữ ở nhà thờ. Con đã đi học Việt Ngữ mỗi Chúa Nhật từ lúc đó cho đến hết những năm ở trung học.

Lúc đó, đối với con đi học tiếng Việt là một điều rất khó khăn và chỉ là một việc hàng tuần Má bắt con phải làm. Tuy nhiên con đã tìm thấy tất cả những năm học Việt Ngữ qua rất hữu ích, đã cho con thêm một sự liên kết gần gũi với Ông Bà và người thân của con.

Dù con có thể nói tiếng Anh với mọi người trong gia đình, con cảm thấy con không thể nào chia sẻ được hết tâm tình của con với Ông Bà con. Việc đó đã làm cho con khó chịu và cũng đã thúc đẩy con quyết tâm học và rèn luyện thêm Việt Ngữ. Con bắt đầu ráng sử dụng tiếng Việt nhiều hơn khi nói chuyện với Ba Má ở nhà và tập gọi tên món ăn mỗi khi đi ăn ở nhà hàng Việt Nam. Từ từ, con để ý và thấy tiếng Việt rất tiện dụng trong đời sống hằng ngày của con và càng ngày con càng nói tiếng Việt lưu loát hơn. Con đã có thể nói chuyện với Ông Bà và con cảm thấy mình có thể chia sẻ nhiều hơn từ trước đến giờ.

Không những Việt Ngữ giúp cho con có một năng khiếu trong đời sống và đặc biệt đã gắn bó thêm mối liên hệ giữa con và những người thân thương. Vì lý do này, sau khi học hết những lớp của trường, con đã nhận giúp làm phụ giáo. Con mong rằng sự đóng góp của con sẽ giúp cho các em nhỏ cũng có được cảm nghiệm như con và tiếp tục gìn giữ tiếng Việt và văn hoá Việt Nam.

I remember ever since I was little my Mom already taught me how to talk and sing in Vietnamese. From first grade until high school I attended to Viet ngu every Sunday.

Although it seemed like a bother and was just a routine for me, I learned later that all those years of studying Vietnamese were beneficial. Learning Vietnamese allowed me to connect with my grandma.

Although I can speak with most of my family members in English, I found myself unable to express my words to my grandma. Frustrated at my inability to converse in Vietnamese, I found motivation within myself to learn Vietnamese better. I started practicing more Vietnamese when speaking to my parents at home and when ordering food at restaurants. Slowly, I became aware of how much I could use Vietnamese in my daily life and my Vietnamese improved. I could finally talk to my grandma and share stories with her that I could never share before.

Not only has Vietnamese given me a useful skill in life, but it has allowed to build stronger relationships with many relatives. That is why, after graduating from Viet ngu, I decided to continue to TA and help with the Viet ngu program. I hope that my contribution will enable young kids to experience what I have experienced and continue to carry on the Vietnamese language and culture.